

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18. února 2021 o odvolání obžalovaného jménem **I.V.M.**, narozený XXXXX v obci XXXXX, XXXXX, trvalého pobytu v obci XXXXX, okres XXXXX, XXXXX, v České republice bez trvalého či přechodného bydliště, t. č. XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 16. 10. 2020, č. j. 2 T 118/2020-318,

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se odvolání zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, a zvláště závažným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, a těchto zločinů se dopustil jednáním spočívajícím v tom, že v XXXXX, okres XXXXX, 27. 4. 2020 od 14.15 hodin do 14.45 hodin na cyklostezce XXXXX vedoucí lesem mezi obcemi XXXXX a XXXXX gestikulacemi přinutil zastavit mladistvou Z.P., nar. XXXXX, jedoucí na jízdním kole od XXXXX do XXXXX. Poté, co sesedla z kola, k ní přistoupil, v pravé ruce držel stříbrný nůž s čepelí o délce 5 cm, levou rukou uchopil její kolo a pravou rukou, v níž držel nůž, ji uchopil kolem krku. V reakci na to poškozená začala křičet. Obžalovaný jí přikázal, aby byla zticha a šla s ním stranou z cesty směrem k lesu. Obžalovaný s poškozenou se přetahovali o jízdní kolo. Když se poškozené podařilo vyrazit obžalovanému nůž z ruky, přikázal jí, aby si sedla na zem a na to ji začal rukama zepředu krku rdousit, až upadla do bezvědomí. Když poprvé poškozená procitla, spatřila, že obžalovaný drží v ruce její mobil Xiaomi, který měla předtím v kapse. Obžalovaný ji žádal, aby mu sdělila heslo k odemknutí telefonu. Poté poškozená opět upadla do bezvědomí. Když procitla podruhé, měla svlečené kalhoty a kalhotky ke kotníkům. Poškozená se bála, řekla obžalovanému, že se potřebuje napít. Obžalovaný ji odvedl k vodě, aby se napila. Poté ji donutil kleknout, rozepnul si poklopec, vytáhnul svůj ztopořený penis a gestikulacemi poškozené vyhrožoval, že ji podřeže, pokud se mu nepodvolí. Tlakem ruky na týl hlavy ji donutil, aby jeho penis vzala do úst, kde s ním pohyboval až k vyvrcholení. Poté poškozenou položil na břicho a pokoušel se jí do análního otvoru vsunout svůj penis, což se mu kvůli smýkání poškozené nepodařilo. Poté poškozenou požádal, aby si vyndala z bot tkaničky, které se jal z její obuvi vytahovat sám. Poškozená v tu chvíli využila jeho nepozornosti a z místa utekla zpět k cyklostezce, kde se ukryla za složené kmeny stromů a počkala na prvního kolemjedoucího cyklistu, kterého požádala o pomoc. Obžalovaný poté z místa odjel na jízdním kole poškozené. Fyzickými útoky obžalovaného poškozená utrpěla zhmoždění celého krku, hematomy na krku a plošná podkožní tečkovitá krvácení, potíže při polykání, překrvení sliznice hltanu a mandlí, četná podkožní tečkovitá krvácení na obličejí, zejména na obou tvářích, okolo očí, krevní výronky

spojivek (zejména vpravo) jako známky dušení, na zadní ploše ramen známky zhmoždění, krevní výrony a výsev kopřivky jako reakce na styk pokožky s kopřivami, oděrku uprostřed zad, na levém vnějším stehnu pruhovitou oděrku o velikosti 90 mm x 10 mm a popálení od kopřiv na ploše 150 mm x 80 mm, podvrtnutí krční páteře.

- Podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání **10 (deseti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen věznice se **zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku byl uložen úhrnný trest propadnutí věci, a to zavíracího nože stříbrné barvy s čepelí o délce 5 cm a celkové délce otevřeného nože 13 cm.

Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku byl uložen úhrnný trest **vyhoštění na dobu neurčitou**.

Podle § 100 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byla obžalovanému uložena **zabezpečovací detence**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozená Z.P., nar. XXXXX v XXXXX, byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

- Proti tomuto rozsudku podal pan obžalovaný odvolání, a toto písemně odůvodnil prostřednictvím své obhájky. Obžalovaný napadá toliko výrok o trestu, a výrok o uložení zabezpečovací detence. Obžalovaný vůči oběma výrokům zaujal stanovisko, že jsou to tresty nepřiměřené. Obžalovaný poukazuje na znalecké posudky, které byly vzaty v úvahu při rozhodování a druhu a výši trestu, a přes předchozí odsouzení v Rumunsku nepovažuje uložený trest odnětí svobody v trvání 10 let jako trest úhrnný za přiměřený a má za to, že mělo být více přihlédnuto ke skutečnosti, že se v plné míře doznal, a v rámci trestního řízení spolupracoval. Dále obžalovaný namítá, že nedosáhl úplného vzdělání, neboť vystudoval pouze tři třídy základní školy, a jeho chování je v nemalé míře ovlivněno sexuální nezkušeností, která může převážit nad jeho rozumovými a rozpoznávacími schopnostmi. Dále vytýká nalézacímu soudu, že se znalec z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie důsledně nevypořádal s otázkou, zda je schopen rozpoznat hranici, co je protiprávní s tím, že řádné zodpovězení této otázky má vliv při ukládání druhu a výše trestu, jelikož může vnímat hranici protiprávnosti v jiném měřítku, než je tomu běžné. Dále obžalovaný vyslovil nesouhlas s uloženým trestem zabezpečovací detence, a tento považuje za přísný, kdy poukazuje na obsah znaleckých posudků, z nichž plyne, že ústavní ochranné léčení je pro jazykovou bariéru nerealizovatelné, a obžalovaný k němu není nyní motivován. Obžalovaný nesouhlasí s těmito závěry znalců, považuje je za předčasné s tím, že uloženým trestem odnětí svobody stráví v českém prostředí delší čas, který bude mít vliv na jeho jazykové schopnosti, kdy nelze vyloučit, že bude schopen absolvovat ochranné léčení. Současně obžalovaný ve svém odvolání navrhl, aby v rámci odvolacího řízení došlo k vypracování revizních znaleckých posudků, zejména z oboru sexuologie.
- Obžalovaný ve svém odvolání navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil, a nahradil ho zrušením výroku o trestu, kdy bude uložen úhrnný trest odnětí svobody v nižší sazbě, a současně trest ochranného léčení v ústavní formě.
- Krajský soud v Brně jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
- S ohledem na obsah podaného odvolání přezkoumal odvolací soud toliko výrok o uloženém trestu odnětí svobody, a výrok o uložení zabezpečovací detence a s námitkami pana obžalovaného se

neztotožnil. Především pak dospěl k závěru, že k provádění dalších důkazů, zejména vypracování revizních znaleckých posudků není podklad, neboť skutečnost, že pan obžalovaný nesouhlasí se závěry znaleckých posudků, ještě nepostačuje k rozhodnutí o nutnosti zpracovat revizní posudek, neboť pan obžalovaný je oprávněn samostatně hodnotit všechny provedené důkazy, a činit z nich samostatné skutkové závěry, a tyto také prezentovat. Skutečnost, že požaduje revizní znalecký posudek, ještě neodůvodňuje jeho zpracování, neboť ani odvolací soud nezjistil žádné relevantní skutečnosti, které by odůvodňovali zpracování revizního znaleckého posudku. Znalecké posudky byly zpracovány písemně, znalkyně MUDr. Sejbalová byla slyšena u hlavního líčení, a odvolací soud stejně jako soud nalézací nemá žádné relevantní námitky proti obsahu zpracovaných posudků.

7. Pokud jde o námitku pana obžalovaného ve vztahu k zabezpečovací detenci, že bylo o ní rozhodnuto jen v důsledku neznalosti českého jazyka, pak s tímto závěrem se odvolací soud ztotožnit nemohl, neboť ze závěru znaleckého posudku znalkyně MUDr. Sejbalové vyplývá zjištění, že pan obžalovaný se necítí být osobou, která by trpěla sexuální deviací, rdoušení a škrceň cizích žen považuje za adekvátní způsob získání jejich majetku či sexuální aktivity, a není tedy v této souvislosti motivován k účasti na ochranném léčení. Ze znaleckého posudku znalce MUDr. Šnelera je třeba připomenout jeho závěry, že pan obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti s nevyzrálostí, s rysy nezdrženlivosti, trpí sníženou mírou sociální adaptability, i tento znalec dospěl k závěru, že pan obžalovaný není k ochrannému léčení ústavnímu motivován, a připomíná i narušení morálních hodnot. Ze závěrů obou znaleckých posudků plyne ve vztahu k panu obžalovanému možnost opakování spáchané trestné činnosti. Je skutečností, že znalkyně MUDr. Sejbalová se pak zabývala i podrobněji průběhem ochranného léčení ústavního, kdy je zdůrazňován český jazyk jako komunikační prostředek při realizaci takového léčení, nicméně nejde o jedinou okolnost, pro kterou v této věci nebylo vhodné uložit ochranné léčení ústavní, neboť zde ze znaleckého posudku plyne především nedostatek motivace ze strany pana obžalovaného spočívající v tom, že se nepovažuje za osobu, která je postižena sexuální deviací. Proto odvolací soud má za to, že byly splněny všechny zákonné podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Pokud jde o výrok o uloženém úhrnném trestu odnětí svobody, pak ani s námitkou, že uložený úhrnný trest odnětí svobody je trestem nepřiměřeně přísným se odvolací soud neztotožnil. Nalézací soud si opatřil všechny skutečnosti rozhodné pro stanovení druhu a výměry trestu, kdy podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku byl pan obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody na 2 léta až 10 let, podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku na 2 léta až 10 let. Je sice skutečností, že panu obžalovanému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody na samé horní hranici zákonné trestní sazby, nicméně nelze přehlédnout, že byl uložen za dva zvláště závažné zločiny loupeže, přičemž nalézací soud také zvažoval i předchozí odsouzení v Rumunsku, kde byl pan obžalovaný odsuzován za dva takřka identicky spáchané skutky. Odvolací soud pak nedospěl k závěru, že by uložený úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 let byl nepřiměřeně přísný, kdy nebylo možno také odhlédnout od samotného způsobu spáchání trestné činnosti v projednávané trestní věci.
8. Odvolací soud se pak také ztotožnil i s výrokem o způsobu výkonu uloženého úhrnného trestu odnětí svobody.
9. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti neshledal odvolací soud odvolání pana obžalovaného důvodným, a proto bylo toto odvolání podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal zcela bezvysledně dovolání, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 18.02.2021

JUDr. Halina Černá v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval: JUDr. Jaroslav Pálka v. r.